

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke fru Anne Baastrup for den klare indrømmelse af, at hun og andre partier her i Folketinget ønsker at blande sig i konkrete sager. Når ministeren efter at have vurderet for og imod og have vurderet alle de oplysninger, som Folketingets partier ikke har, og som jeg ikke må give, så vil Folketinget derefter lave en speciel paragraf for at ændre administrationen. Det synes jeg er temmelig uholdbart.

Kl. 11.05

Jeg har sagt – også offentligt, for den slags skal åbenbart foregå via medierne, mens ministeren er bortrejst – i mobiltelefon fra Mexico, at jeg da er klar til at se på sagen igen. Hvis de pågældende, der har fået et afslag, mener, at afslaget er urimeligt, så kan vi da se på sagen igen, men jeg kan jo ikke her i Folketinget, og jeg kan ikke i telefonen fra Mexico foretage en administrativ omgørelse af noget, som embedsmændene efter bedste overbevisning mener er rimeligt i forhold til gældende lov.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Integrationsministeren ved eller burde vide, at den praksis, ministeren, efter at han tiltrådte, har fastlagt, når det drejer sig om disse grupperinger, er strammere end nødvendigt. Ministeren ved eller burde vide, at forudsætningen for, at oppositionen overhovedet kan få ministeren ud af busken på et enkelt område, er, at vi tager nogle offentlige debatter.

Sagen er jo rent faktisk den, at lovgivningen fortolkes meget, meget stramt af udlændingemyndigheden efter ministerens klare beskeder. Vi ved jo, at Dansk Folkeparti som regeringens støtteparti holder nøje øje med de muligheder, ministeren har for at dispensere, og er over ministeren som jeg ved ikke hvad, hver gang der er nogen som helst slinger i valsen og ikke alle bliver afvist.

Derfor er det nødvendigt for os at sætte fokus på de fuldstændig urimelige sager, som denne her udlændingelovgivning giver hele tiden, uafbrudt og konstant.

Så kan ministeren sige, at han ikke vil være med til en særlovgivning – jeg er enig – men så skal ministeren også samtidig her tilkendegive, at det rent faktisk er muligt at bruge lovgivningen, og at han agter at slække på denne meget stramme praksis.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter denne anden klare indrømmelse, som jeg håber Dansk Folkepartis folketingsgruppe nøje har lyttet til, så går jeg ud fra, at Dansk Folkeparti nu er klar over, at dette her ændringsforslag handler om udlændingepolitikken generelt. Det er partier, som generelt er imod udlændingepolitikken og den linje, der er lagt, som stemmer for det her forslag, og så går jeg ud fra, at et flertal i Folketinget vil afvise forslaget.

Med hensyn til om jeg vil love at omgøre en beslutning: Det vil jeg ikke, men jeg vil gerne love at se på sagen igen, det vil jeg gerne.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, Det Radikale Venstre ønsker med det her forslag, er at befri ministeren for hans evindelige skøn. Udlændingelovgivningen er en syns- og skønsforretning, hvor man hele tiden kan vurdere fra sag til sag, og som man kan lægge forskellige betragtninger ned over. Det holder ikke i et retssamfund, synes vi.

Det er baggrunden for, at der skal være en paragraf, der klart beskriver en særlig situation, ikke et særligt tilfælde, men en særlig situation. Det er jo ikke kun to familier, der bliver reddet med det her forslag, det er alle børn og familier, som kan risikere at komme i den situation, at børnene som små bliver bortført til et andet land.

Så siger ministeren, at oppositionen vil lovgive på baggrund af enkelttilfælde. Jeg gentager, at det her er en generel paragraf, som gælder alle.

Men i øvrigt er hele udlændingelovgivningen, som jeg ser det, baseret på enkelttilfælde; ganske få tvangsægteskaber og ganske få genopdragelsesrejser har ført til en stramning af udlændingelovgivningen, som rammer alle. 30 tvangsægteskaber fører til en stramning, som indebærer, at 4.000 familier ikke længere kan have et familieliv sammen her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kan nu godt nævne enkeltsager, som Venstre har været med til at støtte på baggrund af tv-udsendelser, men det er jo ikke det, den her sag drejer sig om.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at Socialdemokratiet ikke tager stilling til den her sag på baggrund af en tv-udsendelse, men at vi i